

Hizbullah, El-Kaide gibi örgütlerin eylemlerinin Risale hizmetinde yeri var mıdır?

Risale-i Nur mesleğinde; katiyetle menfi bir tarzda asayiş bozacak hareketlere cevaz yoktur. Risale-i Nur mesleği asayiş bozmadığı gibi, muhafazasına çalışır. Kaldı ki terör ve anarşizme bulaşması mümkün değildir. Nurcular müspet hareket etmeyi ve kavli leyyin şeklinde hizmet etmeyi, hayatlarının en mühim bir prensibi olarak kabul etmişlerdir. Risale-i Nur'da bu prensiplerle alakalı yüzlerce bahis ve örnekler vardır. Bunlardan bazılarını takdim edelim:

"Aziz kardeşlerim,

"Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlâhîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlâhiyeye karışmamaktır. Bizler âsâyîşi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz."

"Meselâ, kendimi misal alarak derim: Ben eskiden beri tahakküme ve terzile karşı boyun eğmemişim. Hayatımda tahakkümü kaldırmadığım, birçok hadiselerle sabit olmuş. Meselâ, Rusya'da kumandana ayağa kalkmamak, Divan-ı Harb-i Örfîde idam tehdidine karşı mahkemedeki paşaların suallerine beş para ehemmiyet vermediğim gibi, dört kumandanlara karşı bu tavrım, tahakkümlere boyun eğmediğimi gösteriyor. Fakat bu otuz senedir müsbet hareket etmek, menfî hareket etmemek ve vazife-i İlâhiyeye karışmamak hakikati için, bana karşı yapılan muamelelere sabırla, rıza ile mukabele ettim. Cercis Aleyhisselâm gibi ve Bedir, Uhud muharebelerinde çok cefa çekenler gibi, sabır ve rıza ile karşıladım.(...)"

"Haricî tecavüze karşı kuvvetle mukabele edilir. Çünkü düşmanın malı, çoluk çocuğu ganimet hükmüne geçer. Dahilde ise öyle değildir. Dâhildeki hareket, müsbet bir şekilde mânevî tahribata karşı mânevî, ihlâs sırrıyla hareket etmektir. Hariçteki cihad başka, dahildeki cihad başkadır. Şimdi milyonlar hakikî talebeleri Cenab-ı Hak bana vermiş. Biz bütün kuvvetimizle dahilde ancak âsâyîşi muhafaza için müsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dahil ve hariçteki cihad-ı mânevîyedeki fark pek azîmdir."(1)

"Saniyen: Benim bu seyahatlerimde kat'iyen siyasetle alâkamın olmadığına bir delil, kırk seneden beri siyaseti terk ettiğimden,

yalnız ve yalnız Kur'ân'ın bu zamana tam muvafık bir tefsiri olan Risale-i Nur küfr-ü mutlakı kırdığı için anarşistliğe ve tahribatçı cereyanlara karşı sed çektiği gibi, Kur'ân'ın Risale-i Nur'a verdiği dersinde bir kanun-u esasî olan Herkesin kazandığı, yalnız kendisine aittir. **لَا يُكَلِّمُ الْوَجْهَ الْوَجْهَ** ["Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez." (En'âm Sûresi, 6:164; İsrâ Sûresi, 17:15; Fâtır Sûresi, 35:18; Zümer Sûresi, 39:7)]. sırrıyla, **'Âsâyişe ilişmek, beş câni yüzünden doksan mâsuma zulüm etmektir.'** diye olan uhrevî hizmetimiz vatan, millet ve âsâyişe de büyük bir faydası olması cihetiyle, beni tecessüs eden veyahut da zahmet veren polis ve inzibatlara da helâl ediyorum. Onları âsâyişin mücahid muhafızları diye, kardeş gibi mesrurâne kabul ettim. Hattâ, beni Ankara'dan çevirmelerini de kabul ettiğim gibi, hakkımda bir inâyet-i İlâhiyeye vesile olmaları cihetiyle Allah'a şükrettim. Ve kemâl-i ferahla Ankara'dan döndüm."(2)

"Kat'î emir verilmiş ki: "Said'i cebren hükûmete getiriniz."

"Bekçiler ve bir onbaşı gelmişler. Kapımı kapamıştım, kilitlemiştim. Onlar demişler: **"Biz istifa ederiz, onun kapısını kırmayacağız."** Dönmüşler, gitmişler."

"Demek bu hususî zelzele müdafaatımdaki zelzeleler gibi Risale-i Nur'la alâkadardır ki, bu defa hususî kaldı, hem şiddetiyle beraber zararsız geçti."

"Eğer Nurun buradaki küçücük medresesinin kapısını kırsaydılar, elbette tokat ciddî olacaktı, yalnız ihtar için olmayacaktı. Gerçi bu taarruz cüzî ve hafif idi, fakat ben gizlemem ki, hiç bu defa gibi damarıma dokunmamıştı. Fakat Nur ve Nurcuların hatırı için, harika tahammül ettim. Çünkü o bedbaht, hükûmette, vazife sandalyesinde bana şetmedip hizmetçime der: "Git, ona söyle." Hükûmetin nüfuzunu serseri şahsına mal ederek meydan okumuş. Ve Eski Said'in bende irsiyet kalan damarıma çok ilişti. Fakat fevkalâde ehemmiyetli olan sükûn ve temkin ve itidal-i dem ve sabır ve tahammülün kat'î lüzumu beni teskin etti."(3)

"**Saniyen:** O vâiz ve âlim zâta benim tarafımdan selâm söyleyiniz. Benim şahsıma olan tenkidini, itirazını, başım üstüne kabul ediyorum. Sizler de, o zâtı ve onun gibileri münakaşa ve

münazaraya sevk etmeyiniz. Hattâ tecavüz edilse de bedduayla da mukabele etmeyiniz. Kim olursa olsun, madem imanı var, o noktada kardeşimizdir. Bize düşmanlık da etse, mesleğimizce mukabele edemeyiz. Çünkü, daha müthiş düşman ve yılanlar var."

"Hem elimizde nur var, topuz yok. Nur kimseyi incitmez, ışığıyla okşar. Ve bilhassa ehl-i ilim olsa, ilimden gelen enaniyeti de varsa, enaniyetlerini tahrik etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar, "Boş sözlerle, çirkin davranışlarla karşılaştıkları zaman, izzet ve şereflerini muhâfaza ederek oradan geçip giderler." Furkan Sûresi, 25:72.düsturunu rehber edininiz.Hem, Hasan Avni ismindeki zat, madem evvelce Risale-i Nur'a girmiş ve yazısıyla da iştirak etmiş, o daire içindedir. Onun fikren bir yanlışı varsa da affediniz. Biz, değil onlar gibi ehl-i diyanet ve tarikata mensup Müslümanlar, şimdi bu acip zamanda, imanı bulunan ve hattâ fırak-ı dâleden bile olsa onlarla uğraşmamak; ve Allah'ı tanıyan ve âhireti tasdik eden Hıristiyan bile olsa, onlarla medâr-ı nizâ noktaları medâr-ı münakaşa etmemeyi, hem bu acip zaman, hem mesleğimiz, hem kudsî hizmetimiz iktiza ediyor. Ve Risale-i Nur'un âlem-i İslâmda intişarına karşı hayat-ı içtimaiye ve siyasiye cihetinde mâniler çıkmamak için, Risale-i Nur şakirtleri musalâhakârâne vaziyeti almaya mükelleftirler."

"Hem bir adam, kendi başına cesareti güzel de olsa, bir cemaat-i mütesanideye girdikten sonra, onların istirahatini ve sarsılmamalarını muhafaza etmek için, o şahsî cesareti istimal edemez."

سَيِّرُوا عَلَى سَيْرِ أضعفكمُ [“En zayıflarınızın yürüyüşüne göre hareket ediniz” (el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 1:464, hadis no: 1518)]. hadis-i şerifinin sırrıyla hareket etmek, hem şimdilik, bu müşevveş vaziyetlerde çok zararlı, hem hocaları, hem ehl-i siyaseti Risale-i Nur'a karşı cephe almaya ve tecavüz etmeye sebebiyet veren şapka ve ezan meseleleri ve Deccal ve Süfyan ünvanları, Risale-i Nur şakirtleri yabancılar karşısında lüzumsuz medâr-ı bahis ve münazaa edilmemek lâzımdır ve ihtiyat etmek elzemdendir ve itidal-i demmi muhafaza etmek vaciptir. Hattâ, sizde cüz'î bir ihtiyatsızlık, buraya kadar bize tesir ediyor.”(4)

"Bediüzzaman'ı ve Risale-i Nur'u her yeni tanıyan müdrik ve takdîr-kâr kimseler, daha evvel tanımadıklarına binler teessüf edip kaybettikleri zamanları telâfi edebilmek için müsait vakitlerini boşa sarf etmeyerek, beş dakikalık bir zamana dahi ehemmiyet verip,

geceli gündüzlü Risale-i Nur'a çalışmaya başlıyorlar. Bu rağbet ve şiddetli alâka hiçbir psikolog, sosyolog ve filozofun eserinde görülmemiştir. Onlardan ancak tahsilli kimseler istifade edebilmişlerdir. Bir ortaokul çocuğu veya okumasını bilen bir kadın, büyük bir filozofun eserini okuduğu zaman istifade edememiştir. Fakat Risale-i Nur'dan herkes derecesine göre istifade etmektedir. Bunun için, sizlerin Bediüzzaman ve Risale-i Nur şakirtlerine vereceğiniz beraat kararını bütün bir millet bekliyor. Eğer Said Nursî, talebelerine musibet zamanında sabır ve tahammül ve itidal telkin etmemiş olsaydı; gönüllü alay kumandanı olarak harbe iştirak ettiği zaman topladığı talebeleri gibi hürmetkâr olan binler Risale-i Nur şakirtleri, Afyon tepelerine kuracakları çadırlar içerisinde, Afyon Ağırceza Mahkemesinin beraat kararını bekleyeceklerdi."

"Said Nursî ve Risale-i Nur şakirtlerinin çalışmalarını, kanun çerçevesine alınıp gizli cemiyet olduğu ispat edilemiyor. Neden ispat edilemiyor? Acaba vukufu bir adliyecî olmakla baş müddeiumumîliğe kadar yükselen bir şahıs, bu ispatı kanunla yapmaktan âciz midir? Hayır, kat'iyen âciz değildir. Ortada gizli bir cemiyet diyecek bir teşkilât yoktur. Ve onun için cemiyetçilik ispat edilemiyor."

"Savcının evvelen, '*Nur talebeleri bir cemiyet değildir.*' diye kanun dairesindeki tam görüş ve isabetle verdiği hükmü, biraz sonra her nedense '*cemiyettir*' diye iddia etmesi bir tenakuzdur, elbette hükümsüzdür."⁽⁵⁾

Dipnotlar:

- (1) bk. [Emirdağ Lâhikası-II, \(151. Mektup\)](#)
- (2) bk. [a.g.e., \(150. Mektup\)](#)
- (3) bk. [a.g.e.-I, \(118. Mektup\)](#)
- (4) bk. [Kastamonu Lahikası, \(160. Mektup\)](#)
- (5) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua, \(Zübeyir'in Müdafaasıdır\)](#)